

32002L0089

30.12.2002.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 355/45

PADOMES DIREKTĪVA 2002/89/EK

(2002. gada 28. novembris),

ar kuru groza Direktīvu 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu un izplatību Kopienā, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Padomes 2000. gada 8. maija Direktīva 2000/29/EK par aizsardzības pasākumiem pret tādu organismu ieviešanu un izplatību Kopienā, kas kaitīgi augiem vai augu produktiem ⁽⁴⁾, reglamentē fitosanitāro režīmu Kopienā, precizē augu veselības nosacījumus, procedūras un formalitātes, kuras jāievēro, ievēdot un pārvietojot Kopienā augus un augu produktus.
- (2) Šīs procedūras un formalitātes, kas jāievēro, ievēdot Kopienā augus un augu produktus, dažos punktos jāprecizē un jāpapildina ar jauniem sīki izstrādātiem noteikumiem.
- (3) Fitosanitārajām procedūrām un formalitātēm jābūt nokārtotām pirms muižošanas. Ņemot vērā to, ka, ievēdot augu vai augu produktu kravas, fitosanitārās procedūras un formalitātes ne vienmēr kārtoti tajā pašā dalībvalstī, kurā notiek muižošana, ir jābūt sadarbības sistēmai, kas nodrošina sakarus un informācijas apmaiņu starp atbildīgajām oficiālajām struktūrām un muitas punktiem.
- (4) Lai efektīvāk aizsargātos pret tādu organismu ieviešanu Kopienā, kas ir kaitīgi augiem vai augu produktiem, dalībvalstīm jāpastiprina nepieciešamās pārbaudes. Šīm pārbaudēm jābūt iedarbīgām, un tās jāveic visā Kopienā pēc vienotiem noteikumiem.
- (5) Nodevām, ko iekasē par šādām pārbaudēm, jābalstās uz pārredzamiem izmaksu aprēķiniem, un tām jābūt pēc iespējas vienotām visās dalībvalstīs.

(6) Pamatojoties uz gūto pieredzi, jāpapildina, jāprecizē vai jāgroza vairāki citi Direktīvas 2000/29/EK noteikumi, ņemot vērā turpmāko attīstību.

(7) Kopš iekšējā tirgus nosacījumu ieviešanas vairs neizmanto ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (FAO) Starptautiskajā augu aizsardzības konvencijā (SAAK) noteiktos fitosanitāros sertifikātus, laižot Kopienas tirgū augus vai augu produktus. Tomēr ir svarīgi saglabāt vienotus sertifikātus, ko izdod dalībvalstis saskaņā ar SAAK.

(8) Dažas funkcijas, ko katrā dalībvalstī pilda "vienotā iestāde", kas veic koordināciju un sakaru nodrošināšanu, īstenojot Kopienas fitosanitāro režīmu, prasa konkrētas zināšanas zinātnes un tehnikas jomā. Tāpēc jānodrošina iespēja nodot konkrētu uzdevumu izpildi citam dienestam.

(9) Pašreizējie noteikumi, kas reglamentē procedūru, pēc kuras Komisija izdara grozījumus Direktīvas 2000/29/EK pielikumos un pieņem lēmumus par izņēmumiem, ietver dažus nevajadzīgus vai nepamatotus procedūras nosacījumus. Arī pielikumu grozījumi skaidrāk jāargumentē, balstoties uz tehnisko pamatojumu, kas izriet no pastāvošiem kaitēkļu draudiem. Neatliekamo pasākumu ieviešanas procedūra neparedz iespēju steidzami ieviest pagaidu pasākumus, kas būtu samērojami ar konkrēto ārkārtējo situāciju. Tādēļ attiecīgi jāgroza noteikumi, kas reglamentē visas trīs procedūras.

(10) Jāpaplašina to uzdevumu saraksts, kuru veikšanai Komisija var ierosināt augu veselības pārbaudes savā uzraudzībā, ņemot vērā fitosanitārās darbības paplašināšanos saistībā ar jauniem paņēmieniem un gūto pieredzi.

(11) Ieteicams precizēt dažus procedūras jautājumus sakarā ar Kopienas ieguldījuma atmaksāšanu augu aizsardzības jomā.

⁽¹⁾ OV C 240 E, 28.8.2001., 88. lpp.

⁽²⁾ OV C 53 E, 28.2.2002., 179. lpp.

⁽³⁾ OV C 36, 8.2.2002., 46. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 169, 10.7.2000., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2002/36/EK (OV L 116, 3.5.2002., 16. lpp.).

- (12) Kopš 1993. gada 1. jūnija daži Direktīvas 2000/29/EK noteikumi (3. panta 7. punkta pirmā, otrā un ceturrtā daļa, kā arī 7., 8. un 9. pants) aizstāti ar citiem noteikumiem, un tālab tie vairs nav vajadzīgi. Tātad tie jāsvītro.
- (13) Saskaņā ar 4. pantu Nolīgumā par sanitāro un fitosanitāro pasākumu piemērošanu (SPS nolīgums) Kopienai ar zināmiem nosacījumiem ir jāatzīst minētā nolīguma pušu fitosanitāro pasākumu līdzvērtība. Šādas līdzvērtības atzīšanas procedūras augu veselības jomā jānosaka Direktīvā 2000/29/EK.
- (14) pasākumi, kas vajadzīgi Direktīvas 2000/29/EK ieviešanai, jāapstiprina saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, kurā izklāstīta Komisijai piešķirto izpildes pilnvaru īstenošanas procedūras⁽¹⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo pantu izdara šādus grozījumus Direktīvā 2000/29/EK.

1. Direktīvas 1. pantu groza šādi:

- a) panta 1. punkta otro daļu papildina ar šādu apakšpunktu:
- “d) Fitosanitāro sertifikātu un reeksporta fitosanitāro sertifikātu paraugs vai to elektroniskais ekvivalents, kurus izdod dalībvalstis saskaņā ar Starptautisko augu aizsardzības konvenciju (SAAK)”;
- b) panta 4. punktu aizstāj ar šādu:
- “4) Dalībvalstis nodrošina ciešu, ātru, tūlītēju un efektīvu sadarbību savā starpā un ar Komisiju jautājumus, uz kuriem attiecas šī direktīva. Šajā sakarā katra dalībvalsts izveido vai izraugās vienoto iestādi, kas atbild vismaz par koordināciju un sakaru uzturēšanu, risinot šos jautājumus. Šim nolūkam vēlams izraudzīties valsts augu aizsardzības organizāciju, kas izveidota saskaņā ar SAAK.

Par izraudzīto iestādi un par visām turpmākajām izmaiņām paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai.

Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru šo vienoto iestādi var pilnvarot uzdot pildīt vai nodot citam dienestam koordinācijas vai sakaru uzturēšanas uzdevumus, ciktāl tie nepārprotami skar jautājumus, uz kuriem attiecas šī direktīva”.

2. Direktīvas 2. panta 1. punktā izdara šādus grozījumus.

a) Tā a) apakšpunktā izdara šādus grozījumus:

i) pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“i) uzskata, ka augi ir dzīvi augi un dzīvas augu daļas, ieskaitot sēklas;”

ii) otrajā daļā izdara šādus grozījumus.

— Aiz sestā ievilkuma iestarpina šādu septīto ievilkumu:

“— lapas, lapotne,”

— pašreizējais septītais ievilkums kļūst par astoto ievilkumu,

— pievieno šādu devīto ievilkumu:

“— dzīvi ziedputekšņi,”

— pievieno šādu desmito ievilkumu:

“— potzari, spraudēņi, dzinumi”

— pievieno šādu vienpadsmito ievilkumu:

“— jebkura cita augu daļa, ko var noteikt saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru”;

b) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“e) kaitīgie organismi ir jebkuras sugas, rases vai biotipa augi, dzīvnieki vai patogēni aģenti, kas var kaitēt augiem vai augu produktiem”;

c) punkta f) apakšpunkta trešajā daļā norādi “8. pants” aizstāj ar norādi “18. panta 2. punkts”;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

d) punkta g) apakšpunktā izdara šādus grozījumus.

i) Pirmās daļas i) apakšpunktā vārdu “dienests(-i)” aizstāj ar vārdu “organizācija(-s)”;

ii) piektās daļas tekstu aizstāj ar šādu:

“Vienotā iestāde, kas minēta 1. panta 4. punktā, informē Komisiju par atbildīgajām oficiālajām iestādēm attiecīgajā dalībvalstī. Komisija šo informāciju nosūta pārējām dalībvalstīm”;

e) punkta h) apakšpunkta trešās daļas otrajā teikumā un piektajā daļā pirms vārdiem “paziņo Komisijai” iestarpina vārdu “rakstiski”;

f) punkta i) apakšpunkta pirmās daļas pirmo ievilkumu aizstāj ar šādu:

“— ārpuskopienas valsts oficiālās valsts augu aizsardzības organizācijas pārstāvji vai, viņu pārraudzībā, citi tehniski kvalificēti ierēdņi, ko attiecīgi pilnvarojusi minētā valsts oficiālā augu aizsardzības organizācija, ja paziņojumi vai pasākumi ir saistīti ar fitosanitāro sertifikātu, reeksporta fitosanitāro sertifikātu vai to elektronisko ekvivalentu izdošanu”;

g) pievieno šādus apakšpunktus:

“j) ieviešanas punkts ir vieta, caur kuru Kopienas muitas teritorijā sākotnēji ievēd augus, augu produktus vai citus priekšmetus; aviotransporta gadījumā tā ir lidosta, jūras un upju transporta gadījumā tā ir osta, dzelzceļa transporta gadījumā tā ir stacija, bet, izmantojot jebkurus citus pārvadājumus, – vieta, kur atrodas muitas punkts, kas atbild par teritoriju, kur šķērsos Kopienas sauszemes robežu;

k) ieviešanas punkta oficiālā iestāde ir atbildīgā oficiālā iestāde dalībvalstī, kuras pārziņā ir šis ieviešanas punkts;

l) galamērķa oficiālā iestāde ir atbildīgā oficiālā iestāde dalībvalstī, kuras pārziņā ir teritorija, kurā atrodas galamērķa muitas punkts

m) sākotnējais muitas punkts ir muitas punkts ieviešanas punktā saskaņā ar definīciju j) apakšpunktā;

n) galamērķa muitas punkts ir galamērķa punkts Komisijas Regulas (EEK) Nr. 2454/93 340.b panta 3. punkta nozīmē (*);

o) preču partija ir vienas preces vienību kopa ar vienādu sastāvu un izcelsmi, kas veido kravas daļu;

p) krava ir preču kopa, uz kuru attiecas vienots dokuments, kas nepieciešams kārtējot muitas formalitātes vai citas formalitātes, piemēram, vienotais fitosanitārais sertifikāts vai cits vienotais dokuments vai marķējums; vienā kravā var ietilpt viena vai vairākas preču partijas;

q) muitas noteikumos atzīta procedūra ir viena no muitas noteikumos atzītajām procedūrām, kas minētas 4. panta 15. punktā Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (**) (turpmāk tekstā – Kopienas Muitas kodekss);

r) tranzīts ir muitas uzraudzībai pakļauto preču pārvietošana no viena punkta uz citu punktu Kopienas muitas teritorijā saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2913/92 91. pantu.

(*) OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2787/2000 (OV L 330, 27.12.2000., 1. lpp.).

(**) OV L 302, 19.10.1992., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2700/2000 (OV L 311, 12.12.2000., 17. lpp.).”;

3. Direktīvas 3. pantā izdara šādus grozījumus.

a) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu punktu:

“3. Panta 1. un 2. punktu nepiemēro atbilstoši nosacījumiem, kurus var noteikt saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru, ja augi, kas nav paredzēti stādīšanai, ir nedaudz kontaminēti ar I pielikuma A daļā vai II pielikuma A daļā minētajiem kaitīgajiem organismiem vai ja II pielikuma, A daļas II iedaļā minētajiem kaitīgajiem organismiem noteiktas zināmas pielāides attiecībā uz stādāmajiem augiem, kuri jau iepriekš atlasīti, vienoties iestādēm, kas pārstāv dalībvalstis augu veselības jomā, un tās pamatojas uz pienācīgi veiktu kaitēkļu radītā riska analīzi”;

b) panta 7. punktu aizstāj ar šādu 7., 8. un 9. Punktu:

“7. Ievērojot 18. panta 2. punktā minēto procedūru, var pieņemt ieviešanas noteikumus, kuros paredz nosacījumus turpmāk uzskaitīto organismu ieviešanai un izplatīšanai dalībvalstīs:

- a) organismi, kas, iespējams, var kaitēt augiem vai augu produktiem, bet kuri nav iekļauti I un II pielikumā;
- b) organismi, kas ir iekļauti II pielikumā, bet kuri sastopami uz augiem vai augu produktiem, kas nav minēti pielikumā, un, iespējams, var kaitēt augiem vai augu produktiem;
- c) I un II pielikumā iekļautie organismi, kas arī izolētā stāvoklī var būt kaitīgi augiem vai augu produktiem.

8. Ievērojot nosacījumus, kas formulēti saskaņā ar 18. panta 2. punktā izklāstīto procedūru, 1. punktu un 5. punkta a) apakšpunktu, kā arī 2. punktu un 5. punkta b) apakšpunktu nepiemēro izmēģinājumiem vai zinātniskajiem pētījumiem un šķirņu selekcijas darbam.

9. Pēc 7. punktā paredzēto pasākumu noteikšanas minēto punktu nepiemēro izmēģinājumiem vai zinātniskajiem pētījumiem un šķirņu selekcijas darbam, ievērojot nosacījumus, kas formulēti saskaņā ar 18. panta 2. punktā izklāstīto procedūru”.

4. Direktīvas 7., 8. un 9. pantu svīturo.

5. Direktīvas 10. pantā izdara šādus grozījumus.

a) Panta 1. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā svīturo vārdkopu “7. vai 8. pantā minēto fitosanitāro sertifikātu vietā”;

ii) pēc pirmās daļas iestarpina šādu daļu:

“Tomēr sēklas materiālam, kas minēts 6. panta 4. punktā, augu pase nav vajadzīga, ja, ievērojot 18. panta 2. punktā minēto procedūru nodrošina, ka dokumenti, kuri izdoti saskaņā ar Kopienas noteikumiem, kas reglamentē oficiāli sertificēta sēklas materiāla tirdzniecību, apliecina atbilstību 6. panta 4. punktā minētajām prasībām. Šajā gadījumā uzskata, ka šie dokumenti visādā ziņā ir pielīdzināmi augu pasēm 2. panta 1. punkta f) apakšpunkta nozīmē”;

b) panta 2. punkta pirmajā daļā pirms vārdkopas “nedrīkst pāravadāt” un otrajā daļā pirms vārdkopas “nedrīkst ievest” iestarpina vārdkopu “un 6. panta 4. punktā minēto sēklas materiālu”.

6. Direktīvas 11. panta 2. punkta beigās pievieno vārdkopu

“un var izmantot augu pasi”.

7. Direktīvas 12. pantu aizstāj ar šādu:

“12. pants

1. Dalībvalstis organizē oficiālas pārbaudes, lai nodrošinātu šīs direktīvas, jo īpaši tās 10. panta 2. punkta noteikumu izpildi, ko veic izlases veidā un bez jebkādas diskriminācijas attiecībā uz augu, augu produktu vai citu priekšmetu izcelsmi, kā arī ievērojot šādus noteikumus:

— gadījumārbaudes veic jebkurā laikā un vietā, kad pārvadā augus, augu produktus vai citus priekšmetus;

— gadījumārbaudes veic uzņēmumos, kur audzē, ražo, uzglabā vai piedāvā pārdošanai augus, augu produktus un citus priekšmetus, kā arī pircēju uzņēmumos;

— gadījumārbaudes veic tajā pašā laikā, kad citas dokumentu pārbaudes, ko veic ar fitosanitāriju nesaistītu iemeslu dēļ.

Šīs pārbaudes periodiski jāveic uzņēmumos, kas iekļauti oficiālajā reģistrā saskaņā ar 10. panta 3. punktu un 13.c panta 1.b punktu, un tās var periodiski veikt uzņēmumos, kuri iekļauti oficiālajā reģistrā saskaņā ar 6. panta 6. punktu.

Pārbaudes jāveic ar konkrētu mērķi, ja noskaidrojas, ka nav ievērots viens vai vairāki šīs direktīvas noteikumi.

2. Ja augus, augu produktus vai citus priekšmetus komerciālām vajadzībām iepērk tiešie lietotāji, kas ir profesionāli augu ražotāji, viņiem vismaz vienu gadu jā saglabā attiecīgās augu pasēs un uzskaites dati.

Inspektoriem nodrošina piekļūšanu augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem jebkurā ražošanas un tirdzniecības ķēdes posmā. Viņi ir tiesīgi veikt jebkuru vajadzīgo izmeklējumu, uzsākot attiecīgās oficiālās pārbaudes, arī saistībā ar augu pasēm un uzskaites datiem.

3. Veicot oficiālās pārbaudes, dalībvalstis var pieaicināt 21. pantā minētos ekspertus.

4. Ja, veicot augu, augu produktu vai citu priekšmetu oficiālās pārbaudes saskaņā ar 1. un 2. punktu, atklājas, ka pastāv kaitīgu organismu izplatīšanās risks, tiem piemēro oficiālus pasākumus saskaņā ar 11. panta 3. punktu.

Neskarot paziņojumus un informāciju, kas jāsniedz saskaņā ar 16. pantu, ja attiecīgo augu, augu produktu vai citu priekšmetu izcelsmes valsts ir cita dalībvalsts, dalībvalstis gādā par to, ka vienotā iestāde saņēmusi dalībvalstī nekavējoties informē vienoto iestādi iepriekš minētajā dalībvalstī, kā arī Komisiju par rezultātiem un par oficiālajiem pasākumiem, ko tā gatavojas veikt vai jau ir veikusi. Ievērojot 18. panta 2. punkta minēto procedūru, var izveidot standartizētu informācijas sistēmu.”

8. Direktīvas 13. pantu aizstāj ar 13., 13.a, 13.b, 13.c, 13.d un 13.e pantu, kas norādīti turpmāk.

“13. pants

1. Dalībvalstis, neierobežojot

— 3. panta 3. punkta, 13.b panta 1., 2. 3., 4. un 5. punkta noteikumus,

— īpašās prasības un nosacījumus, kas formulēti saskaņā ar 15. panta 1. punktu pieņemtajām atkāpēm, veicot saskaņā ar 15. panta 2. punktu apstiprinātos līdzvērtīgos pasākumus vai saskaņā ar 16. pantu apstiprinātos neatliekamās pasākumus, un

— konkrētas vienošanās, kas panāktas šajā pantā minētajos jautājumos starp Kopienas un vienu vai vairākām ārpuskopienas valstīm,

gādā par to, lai uz V pielikuma B daļā norādītajiem augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, kuru izcelsmes valsts ir ārpuskopienas valsts un kas ievesti Kopienas muitas teritorijā, no ieviešanas brīža attiektos muitas uzraudzība atbilstoši Kopienas Muitas kodeksa 31. panta 1. punktam, kā arī atbildīgo oficiālo iestāžu uzraudzība. Tiem var piemērot Kopienas Muitas kodeksa 4. panta 16. punkta a), d), e), f), g) apakšpunktā noteiktās muitas procedūras tikai tad, ja 13.a pantā noteiktās formalitātes nokārtotas saskaņā ar 13.c panta 2. punkta noteikumiem un, kārtojot šīs formalitātes, var droši noteikt, ka

i) — augi, augu produkti vai citi priekšmeti nav kontaminēti ar I pielikuma A daļā minētajiem kaitīgajiem organismiem un,

— ja tie ir II pielikuma A daļā uzskaitītie augi vai augu produkti, tie nesatur attiecīgos kaitīgos organismus, kas norādīti minētajā pielikumā, un,

— ja tie ir augi, augu produkti vai citi IV pielikuma A daļā minētie priekšmeti, tie atbilst attiecīgajām īpašajām prasībām minētajā pielikumā, vai, attiecīgā gadījumā, atbilst ierakstam, kas izdarīts sertifikātā saskaņā ar 13.a panta 4. punkta b) apakšpunktu, un

ii) augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem ir pievienots vajadzīgā oficiālā fitosanitārā sertifikāta vai reeksporta fitosanitārā sertifikāta oriģināleksemplārs, kas izdots saskaņā ar 13.a panta 3. un 4. punktā izklāstītajiem noteikumiem, vai, vajadzības gadījumā, attiecīgajiem priekšmetiem ir pievienots vai citādi nodrošināts kāda cita dokumenta vai marķējuma oriģināleksemplārs, kā tas noteikts un atļauts direktīvas ieviešanas noteikumos.

Elektroniska sertificēšana ir pieļaujama, ja ievēroti ieviešanas noteikumos norādītie nosacījumi.

Izņēmuma gadījumos, kas norādīti ieviešanas noteikumos, tiek atzītas arī oficiāli apstiprinātas kopijas.

Ieviešanas noteikumus, kas minēti ii) apakšpunktā, var pieņemt saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Ja augus, augu produktus vai citus priekšmetus paredzēts nogādāt aizsargājamajā zonā, šā panta 1. punktu piemēro kaitīgajiem organismiem un īpašajām prasībām, kas attiecīgi minēti I pielikuma B daļā, II pielikuma B daļā un IV pielikuma B daļā saistībā ar šo aizsargājamo zonu.

3. Dalībvalstis paredz, ka augus, augu produktus vai priekšmetus, izņemot 1. vai 2. punktā minētos, kuru izcelsmes valsts ir ārpuskopienas valsts un kas ievesti Kopienas muitas teritorijā, var no ieviešanas brīža pakļaut atbildīgo oficiālo iestāžu uzraudzībai, lai pārliecinātos par to atbilstību 1. punkta i) apakšpunkta pirmās, otrās vai trešās daļas prasībām. Pie šiem augiem, augu produktiem vai priekšmetiem pieder kokmateriāli kravas stiprinājumos, starplikās, paletēs vai iepakojuma materiālā, ko faktiski izmanto, pārvadājot dažādus priekšmetus.

Ja atbildīgā oficiālā iestāde izmanto šo iespēju, 1. punktā minētā uzraudzība uz šiem augiem, augu produktiem vai priekšmetiem attiecas tikmēr, kamēr tiks nokārtotas vajadzīgās formalitātes, kas ļauj apgalvot, ciktāl to iespējams noteikt, ka tie atbilst vajadzīgajām prasībām, kuras izklāstītas šajā direktīvā vai saistībā ar to.

Ieviešanas noteikumus attiecībā uz to, kāda informācija un kādā veidā importētājiem vai viņu muitas pārstāvjiem jāsniedz atbildīgajām oficiālajām iestādēm par augiem, augu produktiem vai priekšmetiem, tostarp par dažādiem kokmateriāliem, kas minēti pirmajā daļā, pieņem saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru.

4. Neskarot 13.c panta 2. punkta a) apakšpunkta noteikumus, ja pastāv kaitīgo organismu izplatīšanās risks, dalībvalstis piemēro arī 1., 2. un 3. punktu augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, kas pakļauti vienai no muitas noteikumos atzītajām procedūrām, kuras noteiktas Kopienas Muitas kodeksa 4. panta 15. punkta b), c), d) un e) apakšpunktā, vai muitas procedūrām, kas noteiktas minētā kodeksa 4. panta 16. punkta b) un c) apakšpunktā.

13.a pants

1. a) Direktīvas 13. panta 1. punktā minētās formalitātes paredz, ka atbildīgās oficiālās iestādes rūpīgi apskata vismaz

i) katru deklarēto kravu saskaņā ar muitas formalitātēm, kura pilnībā vai daļēji sastāv no 13. panta 1., 2. vai 3. punktā minētajiem augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, ievērojot attiecīgos nosacījumus, vai,

ii) ja kravā ir vairākas preču partijas, katru deklarēto partiju, kura pilnībā vai daļēji sastāv no šādiem augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, ievērojot muitas formalitātes.

b) Veicot šīs apskates, pārbauda, vai

i) kravai vai preču partijai pievienoti vajadzīgie sertifikāti, citi dokumenti vai marķējums, kā tas noteikts 13. panta 1. punkta ii) apakšpunktā (dokumentu pārbaude);

ii) visa krava vai preču partija, vai viens/vairāki reprezentatīvi paraugi pilnībā vai daļēji sastāv no augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, kas deklarēti vajadzīgajos dokumentos (identitātes pārbaude); un

iii) visa krava, preču partija vai iepakojuma materiāls, kas izgatavots no koka, vai viens/vairāki reprezentatīvi paraugi, arī iepakojums un vajadzības gadījumā transportlīdzekļi atbilst šīs direk-

tīvas 13. panta 1. punkta i) apakšpunktā izklāstītajām prasībām (augu veselības pārbaudes) un vai uz tiem attiecas 16. panta 2. punkts.

2. Identitātes pārbaudu un augu veselības pārbaudu biežumu var samazināt, ja

— augu, augu produktu vai citu priekšmetu kravai vai partijai jau veikta apskate ārpuskopienas nosūtītājā valstī saskaņā ar 13.b panta 6. punktā minēto tehnisko vienošanos, vai

— kravā vai preču partijā ir augi, augu produkti vai citi priekšmeti, kas minēti ieviešanas noteikumos, kuri pieņemti šim nolūkam saskaņā ar 5. punkta b) apakšpunktu, vai

— kravā vai preču partijā ir augi, augu produkti vai citi priekšmeti, kuru izcelsmes valsts ir ārpuskopienas valsts, attiecībā uz kuru vispārējos starptautiskos augu veselības nolīgumos, kas balstās uz savstarpējā līdztiesīguma principu starp Kopienas un ārpuskopienas valsti, vai saistībā ar tiem ir paredzēta atruna par identitātes un augu veselības pārbaudu biežuma samazināšanu,

ja vien nopietnu iemeslu dēļ neuzskata, ka nav ievērotas šajā direktīvā noteiktās prasības.

Augu veselības pārbaudu biežumu var samazināt arī tad, ja, pamatojoties uz pieredzi, kas gūta, agrāk ievēdot tādas pašas izcelsmes materiālu Kopienā, ko apstiprinājušas visas iesaistītās dalībvalstis, Komisija pēc apspriešanās ar 18. pantā minēto Komiteju, apkopojusi pierādījumus, ka krava vai [preču] partija satur augus, augu produktus un citus priekšmetus, kuri atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, un ja ir ievēroti sīki izstrādātie nosacījumi, kas iekļauti ieviešanas noteikumos saskaņā ar 5. punkta c) apakšpunktu.

3. Oficiālo fitosanitāro sertifikātu vai reeksporta fitosanitāro sertifikātu, kas minēts 13. panta 1. punkta ii) apakšpunktā, sagatavo vismaz vienā no Kopienas oficiālajām valodām, un tam jābūt saskaņā ar tiesību aktiem vai noteikumiem, kas pieņemti ārpuskopienas eksportētājvalstī vai reeksportētājvalstī, ievērojot SAAK noteikumus, neatkarīgi no tā, vai šī valsts tai pievienojusies vai ne. Šie sertifikāti jānosūta Eiropas Kopienas dalībvalstu augu aizsardzības organizācijām saskaņā ar 1. panta 4. punkta pirmās daļas paredzēto teikumu.

Sertifikātu nedrīkst izdot agrāk kā 14 dienas pirms dienas, kurā tajā norādītie augi, augu produkti vai citi priekšmeti tiks izvesti no ārpuskopienas valsts, kurā tas izdots.

Neatkarīgi no to sagatavošanas veida tajā jābūt informācijai, kas paredzēta SAAK pielikumā norādītajos paraugos.

Tam jāatbilst vienam no paraugiem, ko noteikusi Komisija saskaņā ar 4. punktu. Sertifikātus izdod iestādes, kas attiecīgi pilnvarotas, pamatojoties uz konkrētās ārpuskopienas valsts tiesību aktiem vai noteikumiem, kuri, ievērojot SAAK noteikumus, ir iesniegti FAO ģenerāldirektoram vai – ja ārpuskopienas valsts nav pievienojusies SAAK – Komisijai. Komisija informē dalībvalstis par saņemtajiem dokumentiem.

4. a) Vajadzīgos paraugus izraugās no dažādām SAAK pielikuma versijām saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru. Ievērojot to pašu procedūru, var noteikt citu saturu fitosanitārajiem sertifikātiem vai reeksporta fitosanitārajiem sertifikātiem, ko izmanto ārpuskopienas valstīs, kuras nav pievienojušās SAAK;

b) neskarot 15. panta 4. punkta prasības, vajadzības gadījumā sertifikāta ailē Papildu deklarācija augiem, augu produktiem vai citiem IV pielikuma A daļas I iedaļā vai B daļā minētajiem priekšmetiem norāda, kurām īpašajām alternatīvajām prasībām, kas norādītas IV pielikuma dažādo daļu attiecīgajā pozīcijā, tie atbilst. Šajā norādē iekļauj atsauci uz attiecīgo IV pielikuma pozīciju;

c) ja uz augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem attiecas IV pielikuma A daļā vai B daļā noteiktās īpašās prasības, 13. panta 1. punkta ii) apakšpunktā minēto oficiālo fitosanitāro sertifikātu izdod ārpuskopienas valstī, kas ir šo augu, augu produktu vai citu priekšmetu izcelsmes valsts;

d) tomēr ja attiecīgās īpašās prasības var izpildīt arī citur, ne tikai izcelsmes vietā, vai ja nekādu īpašu prasību nav, fitosanitāro sertifikātu var izdot ārpuskopienas valstī, kas ir šo augu, augu produktu vai citu priekšmetu nosūtītāja valsts.

5. Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt ieviešanas noteikumus, kas jāievēro

a) nosakot procedūru 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minēto augu veselības pārbaūžu veikšanai, norādot arī paraugu minimālo skaitu un apjomu;

b) sagatavojot to augu, augu produktu vai citu priekšmetu sarakstu, kuriem samazināts veicamo augu veselības pārbaūžu biežums saskaņā ar 2. punkta pirmās daļas otro ievilkumu;

c) izstrādājot īpašus nosacījumus attiecībā uz 2. punkta otrajā daļā minētajiem pierādījumiem un uz kritērijiem, pēc kuriem nosaka, kādā veidā un cik lielā mērā samazināt augu veselības pārbaūžu skaitu.

Komisija var papildināt 21. panta 6. punktā minētās nostādnes ar ieteikumiem attiecībā uz 2. punktu.

13.b pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka atbildīgā oficiālā iestāde pārbauda arī kravas vai preču partijas, ko ievēd no ārpuskopienas valsts, bet kurās saskaņā ar muitas formalitātēm nav deklarēti augi, augu produkti vai citi V pielikuma B daļā minētie priekšmeti, ja pastāv nopietnas aizdomas, ka tur ir šādi augi, augu produkti vai citi priekšmeti.

Dalībvalstis nodrošina, ka ikreiz, kad muitas pārbaudē atklājas, ka krava vai preču partija, kas nāk no ārpuskopienas valsts, pilnībā vai daļēji sastāv no nedeklarētiem augiem, augu produktiem vai citiem V pielikuma B daļā minētajiem priekšmetiem, muitas punkts, kurš veic pārbaudi, par to nekavējoties informē oficiālo iestādi savā dalībvalstī saskaņā 13.c panta 4. punktā paredzēto sadarbību.

Ja pēc pārbaudes, ko veikusi atbildīgā oficiālā iestāde, saglabājas šaubas par preču identitāti, jo īpaši attiecībā uz augu un augu produktu ģinti vai sugu, kā arī to izcelsmi, uzskata, ka krava satur V pielikuma B daļā minētos augus, augu produktus vai citus priekšmetus.

2. Ja nav riska, ka kaitīgie organismi var izplatīties Kopienā,

a) 13. panta 1. punktu nepiemēro, ja Kopienā ievēd augus, augu produktus vai citus priekšmetus, kurus pārvadā no viena punkta uz citu punktu Kopienā caur trešās valsts teritoriju bez jebkādam izmaiņām to muitas statusā (iekšējais tranzīts);

b) 13. panta 1. punktu un 4. panta 1. punktu nepiemēro, ja Kopienā ievēd augus, augu produktus vai citus priekšmetus, kurus caur Kopienas teritoriju pārvadā no viena punkta uz citu punktu vienā vai divās ārpuskopienas valstīs saskaņā ar attiecīgajām muitas procedūrām un bez kādām izmaiņās to muitas statusā.

3. Neskarot 4. panta noteikumus attiecībā uz III pielikumu, ja nav riska, ka kaitīgie organismi var izplatīties Kopienā, 13. panta 1. punkts nav jāpiemēro, ja Kopienā ievēd nelielā daudzumā augus, augu produktus, pārtikas produktus vai dzīvnieku barību, ciktāl tā satur augus vai augu produktus, ja tie paredzēti īpašnieka vai saņēmēja nerūpnieciskām un nekomerciālam vajadzībām, kā arī patēriņam pārvadājumu laikā.

Ievērojot 18. panta 2. punktā minēto procedūru, var pieņemt sīki izstrādātus noteikumus, saskaņā ar kuriem izstrādā šā noteikuma ieviešanas nosacījumus, tostarp precizē, ko nozīmē vārdkopa nelielā daudzumā.

4. Zināmos apstākļos nepiemēro 13. panta 1. punktu, ja Kopienā ievēd augus, augu produktus vai citus priekšmetus, ko paredzēts izmantot izmēģinājumos, zinātnes vajadzībām vai šķirņu selekcijas darbam. Šos apstākļus nosaka saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru.

5. Ja nav riska, ka kaitīgie organismi var izplatīties Kopienā, dalībvalsts var apstiprināt atvieglojumus, kas paredz, ka iepriekš noteiktos atsevišķos gadījumos 13. panta 1. punktu nepiemēro augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, ko audzē, iegūst vai izmanto tās tiešajā pierobežas zonā ar ārpuskopienas valsti un ievēd minētajā dalībvalstī izmantošanai pierobežas teritorijā.

Piešķirot šādu atvieglojumu, dalībvalsts norāda vietas nosaukumu un personu, kas tos izmanto. Šīs ziņas periodiski precizē un nodod Komisijas rīcībā.

Augiem, augu produktiem un citiem priekšmetiem, uz kuriem attiecas atvieglojums saskaņā ar punkta pirmo daļu, nodrošina dokumentāru izcelsmes pierādījumu, norādot to vietu attiecīgajā ārpuskopienas valstī, kur iegūti minētie augi, augu produkti un citi priekšmeti.

6. Komisija un kompetentās iestādes dažās ārpuskopienas valstīs var panākt un apstiprināt tehniskās vienošanās saskaņā ar 18. panta 2. punktā noteikto procedūru, kas paredz, ka 13. panta 1. punkta i) apakšpunktā minētās darbības var veikt arī ārpuskopienas nosūtītājā valstī Komisijas pārraudzībā un saskaņā ar attiecīgajiem 21. panta noteikumiem, sadarbojoties ar oficiālo augu aizsardzības organizāciju minētajā valstī.

13.c pants

1. a) Formalitātes, kas paredzētas 13.a panta 1. punktā, pārbaudes, kas paredzētas 13.b panta 1. punktā, un 4. panta noteikumu izpildes pārbaudes attiecībā uz III pielikumu veic, kā tas norādīts 2. punktā, kopā ar formalitātēm, kuras jāievēro saskaņā ar 13. panta 1. punktā vai 13. panta 4. punktā minētās muitas procedūras piemērošanu.

Tās veic saskaņā ar Padomes Regulā (EEK) Nr. 1262/84 (*) apstiprinātās Starptautiskās preču robežkontroles saskaņošanas konvencijas noteikumiem, jo īpaši tās 4. pielikumu.

b) Dalībvalstis gādā par to, lai V pielikuma B daļā minēto augu, augu produktu vai citu priekšmetu ievēdēji būtu iekļauti attiecīgās dalībvalsts oficiālajā reģistrā, piešķirot viņiem oficiālu reģistrācijas numuru, neatkarīgi no tā, vai viņi ir vai nav ražotāji. Šiem ievēdējiem attiecīgi piemēro 6. panta 5. punkta trešās un ceturrtās daļas noteikumus.

c) Dalībvalstis arī nodrošina, ka

i) tādu kravu ievēdēji vai viņu muitas pārstāvji, kuras pilnībā vai daļēji sastāv no V pielikuma B daļā minētajiem augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, vismaz vienā no dokumentiem, kuri nepieciešami 13. panta 1. punktā vai 13. panta 4. punktā minētās muitas procedūras piemērošanai, norāda kravas saturu, sniedzot šādas ziņas:

— augu, augu produktu vai citu priekšmetu veids, norādot tiem Eiropas Kopienā integrētā muitas tarifa (TARIC) kodu,

- iekļauj piezīmi Šī krava satur produkciju, kam jāpiemēro fitosanitārā kontrole vai jebkuru citu līdzvērtīgu marķējumu pēc vienošanās starp sākotnējo muitas punktu un ieviešanas punkta oficiālo iestādi,
- norāda vajadzīgo fitosanitāro dokumentu uzskaites numuru(s),
- norāda ievēdēja oficiālo reģistrācijas numuru, kā tas minēts b) apakšpunktā;

ii) lidostu iestādes, ostu iestādes vai ievēdēji un tirgotāji, atkarībā no panāktās vienošanās, tiklīdz viņiem ir zināms par šādu kravu pienākšanu, jau iepriekš par tiem brīdina sākotnējo muitas punktu un ieviešanas punkta oficiālo iestādi.

Dalībvalstis var līdzīgā kārtā piemērot šo noteikumu sauszemes transportam, jo īpaši ja krava ir sagaidāma ārpus attiecīgās oficiālās iestādes vai cita 2. punktā minētā resora parastā darba laika.

2. a) Dokumentu pārbaudes un 13.b panta 1. punktā paredzētās pārbaudes, kā arī 4. panta noteikumu izpildes pārbaudes attiecībā uz III pielikumu jāveic ieviešanas punkta oficiālajai iestādei vai, atbildīgajai oficiālajai iestādei vienojoties ar attiecīgās dalībvalsts muitas iestādēm, tās jāveic sākotnējam muitas punktam;

b) Nneskarot turpmāk norādīto c) un d) apakšpunktu, identitātes pārbaudes un augu veselības pārbaudes jāveic ieviešanas punkta oficiālajai iestādei līdztekus muitas formalitātēm, kas jāievēro piemērojot 13. panta 1. punktā vai 13. panta 4. punktā minēto muitas procedūru, un tās veic turpat, kur kārtā minētās formalitātes ieviešanas punkta oficiālās iestādes telpās, vai jebkurā citā vietā tās tuvumā, ko izraudzījušas vai apstiprinājušas muitas iestādes un atbildīgā oficiālā iestāde, izņemot d) apakšpunktā norādīto galapunktu.

c) Tomēr, ja veic ārpuskopienas preču tranzītu, ieviešanas punkta oficiālā iestāde var pieņemt lēmumu, vienojoties ar galamērķa oficiālo iestādi vai iestādēm, ka identitātes pārbaudes vai augu veselības pārbaudes pilnībā vai daļēji veic muitas iestāžu un atbildīgās oficiālās iestādes izraudzīta vai apstiprināta galamērķa oficiālā iestāde savās telpās vai kādā citā

vietā tās tuvumā, izņemot d) apakšpunktā minēto galapunktu. Ja šāda vienošanās nav panākta, identitātes pārbaudi vai augu veselības pārbaudi pilnībā veic ieviešanas punkta oficiālā iestāde vienā no b) apakšpunktā minētajām vietām.

d) Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru var paredzēt atsevišķus gadījumus vai apstākļus, kad identitātes pārbaudes un augu veselības pārbaudes var veikt galapunktā, piemēram, ražošanas vietā, ko apstiprinājusi oficiālā iestāde un muitas iestādes, kas atbild par teritoriju, kurā atrodas minētais galapunkts, nevis citās iepriekš minētajās vietās, ja vien ir nodrošinātas īpašas garantijas un dokumenti, kas nepieciešami augu, augu produktu un citu priekšmetu pārvadāšanai.

e) Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru izstrādā ieviešanas noteikumus, kas attiecas uz

- obligātajiem nosacījumiem augu veselības pārbaudžu veikšanai saskaņā ar b), c) un d) apakšpunktu,

- konkrētajām garantijām un dokumentiem saistībā ar augu, augu produktu vai citu priekšmetu pārvadāšanu uz c) un d) apakšpunktā norādītajām vietām, lai nodrošinātos pret kaitīgo organismu izplatīšanās risku pārvadāšanas laikā,

- konkrētām garantijām un obligātajiem priekšnosacījumiem attiecībā uz galapunkta piemērotību preču glabāšanai un uz preču glabāšanas apstākļiem, vienlaicīgi nosakot atsevišķos gadījumus, kas atrunāti d) apakšpunktā.

f) Visos gadījumos uzskata, ka augu veselības pārbaudes ir daļa no 13. panta 1. punktā minētajām formalitātēm.

3. Dalībvalstis paredz, ka sertifikātu vai citu dokumentu oriģināleksemplāru vai tā elektronisko versiju – tas neattiecas uz 13. panta 1. punkta ii) apakšpunktā minēto marķējumu, – ko uzrāda atbildīgajai oficiālajai iestādei, kura veic dokumentu pārbaudi saskaņā ar 13.a panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta noteikumiem, minētā iestāde apskates laikā uzliek savu vīzu, kurā norādīts tās nosaukums un dokumenta uzrādīšanas datums.

Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru var izveidot standartizētu sistēmu, kas nodrošina, ka sertifikātā ietvertās ziņas par iepriekš noteiktiem stādāmajiem augiem tiek nodotas oficiālajai iestādei, kuras pārziņā ir attiecīgā dalībvalsts vai teritorija, kurā paredzēts nogādāt vai iestādīt augus no sūtījuma.

4. Dalībvalstis rakstiski nosūta Komisijai un pārējām dalībvalstīm izraudzīto ieviešanas punktu sarakstu. Arī par visām izmaiņām šajā sarakstā nekavējoties paziņo rakstiski.

Dalībvalstis sagatavo savā pārziņā esošo 2. punkta b) un c) apakšpunktā minēto vietu un 2. punkta d) apakšpunktā minēto galapunktu sarakstu. Šiem sarakstiem jābūt pieejamiem Komisijai.

Ikvienai ieviešanas punkta oficiālajai iestādei un ikvienai galamērķa oficiālajai iestādei, kas veic identitātes vai augu veselības pārbaudes, jāatbilst noteiktiem obligātiem nosacījumiem attiecībā uz tās infrastruktūru, personālu un aprīkojumu.

Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru iepriekš minētos obligātos nosacījumus ietver ieviešanas noteikumos.

Ievērojot to pašu procedūru, nosaka sīki izstrādātus noteikumus, kas attiecas uz

- a) to, kādi dokumenti nepieciešami, lai pakļautu preces muitas procedūrai, tajos norādot 1. punkta c) apakšpunkta i) punktā norādītās ziņas;
- b) sadarbību starp
 - i) ieviešanas punkta oficiālo iestādi un galamērķa oficiālo iestādi;
 - ii) ieviešanas punkta oficiālo iestādi un sākotnējo muitas punktu;
 - iii) galamērķa oficiālo iestādi un galamērķa muitas punktu; kā arī
 - iv) ieviešanas punkta oficiālo iestādi un galamērķa muitas punktu.

Minētajām normām pievieno arī sadarbības gaitā izmantojamo dokumentu veidlapu paraugus, norāda dokumentu nosūtīšanas veidu, informācijas apmaiņas kārtību starp iepriekš minētajām oficiālajām iestādēm un muitas punktiem, kā arī veicamos pasākumus, kuriem jānodrošina preču partiju un kravu identitāte un

jānovērš kaitīgo organismu izplatīšanās risks, jo īpaši pārvadājumu laikā, kamēr nav pabeigtas vajadzīgās muitas formalitātes.

5. Paredz Kopienas finansiālu atbalstu dalībvalstīm pārbaužu infrastruktūras tālākai pilnveidošanai, ciktāl tā saistīta ar augu veselības pārbaudēm, ko veic saskaņā ar 2. punkta b) vai c) apakšpunktu.

Šo atbalstu sniedz, lai uzlabotu pārbaužu punktu, izņemot galamērķa punktus, nodrošinājumu ar iekārtām un telpām, kas ir nepieciešamas pārbaužu un apskates veikšanai un vajadzības gadījumā 7. punktā paredzēto pasākumu veikšanai, un lai panāktu labākus nosacījumus par minimālajiem nosacījumiem, kuri atrunāti ieviešanas noteikumos saskaņā ar 2. punkta e) apakšpunktu.

Komisija šim nolūkam ierosina paredzēt attiecīgas apropriācijas Eiropas Savienības kopbudžetā.

Nepārsniedzot šim nolūkam pieejamos apropriāciju limitus, Kopienas ieguldījums nodrošina līdz 50 % izdevumu, kas tieši saistīti ar iekārtu un telpu uzlabošanu.

Sīki izstrādātas noteikumus, kas reglamentē Kopienas finansiālo atbalstu, iekļauj īstenošanas regulā, kura pieņemta saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru.

Lēmumu par Kopienas finansiālā atbalsta piešķiršanu un apmēriem pieņem saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru, ņemot vērā ieinteresētās dalībvalsts iesniegtās ziņas un dokumentus, un vajadzības gadījumā izmeklējumu rezultātus, ko Komisijas pārraudzībā guvuši 21. pantā minētie eksperti, kā arī atkarībā no šim nolūkam pieejamām apropriācijām.

6. Direktīvas 10. panta 1. un 3. punktu līdzīgā kārtā piemēro 13. pantā minētajiem augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem, ja tie ir uzskaitīti V pielikuma A daļā un ja, balstoties uz 13. panta 1. punktā minētajām formalitātēm, var uzskatīt, ka ir ievēroti tur paredzētie nosacījumi.

7. Ja no 13. panta 1. punktā minētajām formalitātēm izriet, ka nav ievēroti tajā paredzētie nosacījumi, tūlīt veic kādu no šeit aplūkotajiem oficiālajiem pasākumiem:

- a) liedz pilnīgi vai daļēji ievest kravu Kopienā;

b) ja preces atrodas Kopienā, tās oficiālā uzraudzībā nogādā uz galamērķi ārpus Kopienas, ievērojot attiecīgo muitas procedūru;

c) izņem no kravas inficētu/kaitēkļu skartu produkciju;

d) veic preču iznīcināšanu;

e) ievieš karantīnu līdz brīdim, kad būs pieejami izmeklējumu vai oficiālo pārbaūžu rezultāti;

f) izņēmuma kārtā un tikai īpašos gadījumos veic pienācīgu apstrādi, ja dalībvalsts atbildīgā oficiālā iestāde uzskata, ka šāda apstrāde nodrošina vajadzīgos nosacījumus un tiks novērsts kaitīgo organismu izplatīšanās risks; šādu pasākumu, kas paredz pienācīgu apstrādi, var veikt arī tad, ja kaitīgie organismi nav iekļauti I un II pielikumā.

Līdzīgā kārtā piemēro 11. panta 3. punkta otro daļu.

Ja saņemts a) apakšpunktā minētais atteikums vai preces nogādā uz galamērķi ārpus Kopienas, kā tas minēts b) apakšpunktā, vai tās izņem, kā tas minēts c) apakšpunktā, dalībvalstis nosaka, ka atbildīgā oficiālā iestāde anulē fitosanitāros sertifikātus vai reeksporta fitosanitāros sertifikātus, kā arī visus citus dokumentus, kas tika uzrādīti pirms augu, augu produktu vai citu priekšmetu ieviešanas to teritorijā. Pēc minēto sertifikātu vai dokumentu anulēšanas to titullapā redzamā vietā iespiež minētās oficiālās iestādes trīsstūra spiedogu ar uzrakstu sarkanā krāsā anulēts, norādot iestādes nosaukumu un atteikuma datumu, datumu, kad sāk nogādāt preces uz galamērķi ārpus Kopienas, vai preču izņemšanas datumu. Uzrakstam, ko iespiež lielajiem burtiem, jābūt vismaz vienā no Kopienas oficiālajām valodām.

8. Neskarot paziņojumus un ziņas, kas jāsniedz saskaņā ar 16. pantu, dalībvalstis gādā par to, lai atbildīgās oficiālās iestādes informētu augu aizsardzības organizāciju ārpuskopienas izcelsmes valsti vai ārpuskopienas nosūtītājā valsti, kā arī Komisiju par visiem aizturēšanas gadījumiem, ja tiek aizturēti augi, augu produkti vai citi priekšmeti no attiecīgās ārpuskopienas valsts, jo tie neatbilst augu veselības prasībām, un par aizturēšanas iemesliem, neskarot dalībvalsts pasākumus, ko tā var veikt vai ir veikusi saistībā ar aizturēto kravu. Šīs ziņas sniedz cik vien ātri iespējams, lai ieinteresētās augu aizsardzības organizācijas un attiecīgā gadījumā Komisija varētu izvērtēt šo gadījumu nolūkā, cita starpā, veikt vajadzīgos pasākumus, lai turpmāk nepieļautu

līdzīgus atgadījumus. Saskaņā ar 18. panta 2. punkta minēto procedūru var izveidot standartizētu informācijas sistēmu.

(*) OV L 126, 12.5.1984., 1. lpp.

13.d pants

1. Dalībvalstis nodrošina nodevu (fitosanitārās nodevas) iekasēšanu, lai segtu 13.a panta 1. punktā paredzēto un saskaņā ar 13. pantu veikto dokumentu pārbaūžu, identitātes pārbaūžu un augu veselības pārbaūžu izmaksas. Nodevas apmēri ir atkarīgi no

a) to inspektoru algas, ieskaitot sociālo nodrošinājumu, kuri piedalās iepriekš minētajās pārbaudēs;

b) inspektoru rīcībā esošo biroju un citu telpu, aprīkojuma un iekārtu izmaksām;

c) paraugu ņemšanas izmaksām, veicot ārējo apskati vai laboratoriskās pārbaudes;

d) laboratorisko pārbaūžu izmaksām;

e) tādu administratīvo darbību izmaksām (ieskaitot kārtējās pieskaitāmās izmaksas), kas nodrošina attiecīgo pārbaūžu efektivitāti, ieskaitot vajadzīgos izdevumus sakarā ar inspektoru sākumapmācību un tālākizglītošanu darba gaitā.

2. Dalībvalstis var noteikt fitosanitārās nodevas apmērus, balstoties uz precīziem izmaksu aprēķiniem saskaņā ar 1. punktu vai piemērojot VIIIa pielikumā noteikto standartnodevu.

Ja saskaņā ar 13.a panta 2. punktu dažiem augiem, augu produktiem vai citiem priekšmetiem no dažiem ārpuskopienas izcelsmes valstīm samazināts identitātes pārbaūžu un augu veselības pārbaūžu biežums, dalībvalstis iekasē proporcionāli samazinātu fitosanitāro nodevu par visām minētās grupas kravām un preču partijām neatkarīgi no tā, vai tās pārbauda vai ne.

Saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt ieviešanas noteikumus, kurās norāda samazinātās fitosanitārās nodevas apmērus.

3. Ja dalībvalsts nosaka fitosanitāro nodevu, pamatojoties uz šīs dalībvalsts atbildīgās oficiālās iestādes izmaksām, iesaistītās dalībvalstis iepazīstina Komisiju ar ziņojumiem, kuros norāda nodevu aprēķināšanas metodi, ņemot vērā 1. punktā uzskaitītās pozīcijas.

Saskaņā ar pirmo daļu noteiktā nodeva nedrīkst pārsniegt dalībvalsts atbildīgajai oficiālajai iestādei radītās faktiskās izmaksas.

4. Aizliegts tieši vai netieši atmaksāt šajā direktīvā paredzētās nodevas. Tomēr VIIIa pielikumā norādīto standartnodevu, ko piemēro dalībvalsts, neuzskata par netiešu atmaksājumu.

5. Standartnodeva, kas norādīta VIIIa pielikumā, neizslēdz papildu maksājumus, kas paredzēti papildizmaksu segšanai, veicot īpašus uzdevumus saistībā ar pārbaudēm, piemēram, neparedzēti inspektoru braucieni vai dīkstāves laiks, tāpēc ka netiek ievēroti kravu piegādes termiņi, pārbaužu veikšana ārpus parastā darba laika, papildu pārbaudes vai laboratoriskie testi, kuri vajadzīgi papildus 13. pantā paredzētajiem, lai gūtu apstiprinājumu secinājumiem, kas izriet no Kopienas tiesību aktos paredzētajām pārbaudēm, īpašiem fitosanitārajiem pasākumiem saskaņā ar 15. vai 16. pantu, pasākumiem, ko veic saskaņā ar 13.c panta 7. punktu vai nepieciešamo dokumentu tulkošana.

6. Dalībvalstis izraugās iestādes, kam piešķirt pilnvaras iekasēt fitosanitāro nodevu. Šo nodevu maksā ievēdēs vai viņa muitas pārstāvis.

7. Fitosanitārā nodeva aizstāj visus pārējos maksājumus vai nodevas, ko dalībvalstīs iekasē valsts, reģionu vai vietējā līmenī par 1. punktā minētajām pārbaudēm un par to apliecināšanu.

13.e pants

“Fitosanitārajiem sertifikātiem” un “reeksporta fitosanitārajiem sertifikātiem”, ko dalībvalstis izdod saskaņā ar SAAK, jāatbilst VII pielikumā norādītajam standartparaugam.”;

9. Direktīvas 14. panta otrajā daļā izdara šādus grozījumus:

a) norādi 17. pants aizstāj ar norādi 18. panta 2. punkts;

b) tās c) apakšpunktā vārdkopu vienojoties ar iesaistīto valsti aizstāj ar vārdkopu apspriežoties ar iesaistīto valsti;

c) tās d) apakšpunktu aizstāj šādu:

“d) visi pielikumu grozījumi, kas izdarāmi, ņemot vērā zinātnes un tehnikas attīstību vai, ja tas ir tehniski attaisnojams, atkarībā no attiecīgo kaitēkļu radītā riska”;

d) pievieno šādu e) apakšpunktu:

“e) VIIIa pielikuma grozījumi”.

10. Direktīvas 15. pantā izdara šādus grozījumus.

a) Ievadu un pirmos divus ievilkumus 1. punkta pirmajā daļā aizstāj ar šādu tekstu:

“1. Ievērojot 18. panta 2. punktā minēto procedūru, var paredzēt atkāpes

— no 4. panta 1. un 2. punkta attiecībā uz III pielikuma A un B daļas prasībām, neskarot 4. panta 5. punkta noteikumus, un no 5. panta 1. un 2. punkta, kā arī 13. panta 1. punkta i) apakšpunkta trešā ievilkuma attiecībā uz IV pielikuma A daļas I iedaļā un IV pielikuma B daļā minētajām prasībām;

— no 13. panta 1. punkta ii) apakšpunkta kokmateriālu gadījumā, ja citi dokumenti vai marķējums nodrošina līdzvērtīgas drošības garantijas;”.

b) Panta 2. un 3. punktu aizstāj ar šādu 2., 3. un 4. punktu:

“2. Saskaņā ar 1. punkta pirmajā daļā minētajām procedūrām uzskata, ka fitosanitārie pasākumi, ko ārpuskopienas valsts piemēro eksportam Kopienā, ir līdzvērtīgi šajā direktīvā noteiktajiem fitosanitārajiem pasākumiem, jo īpaši tiem, kas norādīti IV pielikumā, ja minētā ārpuskopienas valsts spēj Kopienai sniegt objektīvas liecības, ka tās pasākumi ļauj sasniegt pienācīgu augu aizsardzības līmeni, kāds pastāv Kopienā, un ja to apstiprina secinājumi, kuri izriet no apskates, pārbaužu un citu attiecīgo pasākumu rezultātiem, kas gūti minētajā valstī pēc tam, kad tur bijuši 21. pantā minētie eksperti.

Pēc ārpuskopienas valsts pieprasījuma Komisija uzsāk apspriedes, lai panāktu divpusējas vai daudzpusējas vienošanās par paredzēto fitosanitāro pasākumu līdzvērtīguma atzīšanu.

3. Pieņemot lēmumus, kas paredz atkāpes saskaņā ar 1. punkta pirmo daļu vai līdzvērtīguma atzīšanu saskaņā ar 2. punktu, eksportētājvalstij katrā atsevišķā piemērošanas gadījumā oficiāli rakstveidā jāapliecina atbilstība tur izklāstītajiem nosacījumiem un precīzi jāformulē oficiālais apliecinājums, kas apstiprina šo atbilstību.

4. Lēmumos, kas minēti 3. punktā, norāda, vai dalībvalstīm jāinformē pārējās dalībvalstis un Komisija par katru atsevišķu piemērošanas gadījumu vai piemērošanas gadījumu grupām un kādā veidā tas jādara.”.

11. Direktīvas 16. pantā izdara šādus grozījumus.

- a) Panta 1. punkta pirmās daļas pirmajā teikumā starp vārdiem “paziņo Komisijai” iestarpina vārdu “rakstiski”;
- b) panta 2. punkta pirmās daļas un trešās daļas pirmajā teikumā starp vārdiem “paziņo Komisijai” iestarpina vārdu “rakstiski”;
- c) panta 3. punkta trešajā teikumā starp vārdiem “var paredzēt” un “pasākumus” iestarpina vārdkoku “balstoties uz kaitēkļu riska analīzi vai kaitēkļu riska provizorisko analīzi gadījumos, kas minēti 2. punktā”, bet norādi “19. pants” aizstāj ar norādi “18. panta 2. punkts”;
- d) pantu papildina ar šādu 5. punktu:

“5. Ja Komisiju neie pazīstina ar pasākumiem, kas veikti saskaņā ar 1. vai 2. punktu, vai tā uzskata, ka veiktie pasākumi ir nepiemēroti, tā var līdz Pastāvīgās augu veselības komitejas sanākumam veikt pagaidu aizsargpasākumus, balstoties uz kaitēkļu riska pagaidu analīzi, lai izskaustu vai, ja tas nav iespējams, aizkavētu konkrētā kaitīgā organisma izplatīšanos. Šos pasākumus, cik vien ātri iespējams, apstiprina, groza vai atceļ Pastāvīgā augu veselības komiteja, ievērojot 18. panta 2. punktā minēto procedūru”.

12. Direktīvas 17. pantu svīturo.

13. Direktīvas 18. pantu aizstāj ar šādu:

“18. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā augu veselības komiteja, kas nodibināta ar Padomes Lēmumu 76/894/EEK (*), turpmāk tekstā - komiteja.

2. Atsaucoties uz šo punktu, jāpiemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pants.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

(*) OV L 340, 9.12.1976., 25. lpp.”;

14. Direktīvas 19. pantu svīturo.

15. Direktīvas 21. pantā izdara šādus grozījumus.

a) Panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

“3. Pārbaudes, kas minētas 1. punktā, var skart šādus uzdevumus:

— 6. pantā paredzēto pārbaudi uzraudzību,

— 12. panta 3. punktā paredzēto oficiālo pārbaudi veikšanu,

— 13. panta 1. punktā paredzēto pārbaudi uzraudzību vai veikšanu sadarbībā ar dalībvalstīm, ievērojot 5. punkta piektajā daļā izklāstītos noteikumus,

— 13.b panta 6. punktā minētajās tehniskajās vienošanās noteikto darbību veikšanu vai uzraudzību,

— 15. panta 1. un 2. punktā un 16. panta 3. punktā minēto izmeklējumu veikšanu,

— uzraudzību saskaņā ar noteikumiem, kas reglamentē nosacījumus, kuri ir jāievēro, ievēdot vai pārvaldājot Kopienā vai tās aizsargājamajās zonās dažus kaitīgus organismus, augus, augu produktus vai citus priekšmetus izmantošanai 3. panta 9. punktā, 4. panta 5. punktā, 5. panta 5. punktā un 13.b panta 4. punktā minētajos izmēģinājumos, zinātniskajos pētījumos vai šķirņu selekcijas darbā,

— uzraudzību, ko paredz atļauju piešķiršana saskaņā ar 15. pantu saistībā ar pasākumiem, ko dalībvalstis veic saskaņā ar 16. panta 1. un 2. punktu, vai saistībā ar pasākumiem, kas noteikti saskaņā ar 16. panta 3. vai 5. punktu,

— palīdzību Komisijai, tai risinot 6. punktā minētos jautājumus,

- jebkuru citu pienākumu izpildi, kuri uzticēti ekspertiem saskaņā ar 7. punktā minētajiem sīki izstrādātajiem noteikumiem”;
- b) panta 5. punkta otrajā daļā pēc trešā teikuma pievieno šādu teikumu:
 “Šis noteikums neattiecas uz izmaksām, kas izriet no šeit uzskaitītajiem uzdevumiem, minētajiem ekspertiem piedaloties ievēdpreču pārbaudēs dalībvalstīs, kuras jau ietilpst 13.d pantā minētajās nodevās, proti, laboratoriskajām pārbaudēm un paraugu ņemšanu ārējas apskates vai laboratorisko pārbauzu veikšanai.”.
16. Direktīvas 24. panta 3. punktu papildina ar šādu daļu:
- “Summas, kas atmaksājamas saskaņā ar 3. punktu, nosaka saskaņā ar 18. panta 2. punktā minēto procedūru.”;
17. Direktīvas 25. un 26. pantā norādi “13. panta 9. punkts” aizstāj ar norādi “13.c panta 5. punkts”.
18. VII pielikuma B daļā izdara šādus grozījumus.
- a) Virsrakstu aizstāj ar šādu:
 “B. Reeksporta fitosanitārā sertifikāta paraugs”;
- b) sertifikāta parauga 2. ailē vārdus “PĀRSŪTĪŠANAS FITOSANITĀRAIS SERTIFIKĀTS” aizstāj ar “REEKSPORTA FITOSANITĀRAIS SERTIFIKĀTS”.

19. Direktīvā pēc VIII pielikuma iekļauj šādu VIIIa pielikumu.

“VIII.a PIELIKUMS

Standartnodevai, kas minēta 13.d panta 2. punktā, nosaka šādus apmērus:

		(EUR)
Pozīcija	Daudzums	Maksa
a) par dokumentu pārbaudi	vienai kravai	7
b) par identitātes pārbaudi	vienai kravai	
	— kas nepārsniedz vienu auto kravu, preču vagona kravu vai līdzīgu izmēru konteineru kravu	7
	— kas pārsniedz minētos lielumu	14
c) par augu veselības pārbaudēm atkarībā no šeit norādītā preču apraksta:		
— spraudeņi, sējeņi (izņemot meža reproduktīvo materiālu), zemeņu vai dārzeņu stādi	vienai kravai	
	— līdz 10 000 vienību	17,5
	— par katrām papildu 1 000 vienībām	0,7
	— maksimālā maksa	140
— krūmi, koki (izņemot nocirstas Ziemassvētku egles), citi krūmu un koku dēsti, arī meža reproduktīvais materiāls (izņemot sēklas)	vienai kravai	
	— līdz 10 000 vienību	17,5
	— par katrām papildu 100 vienībām	0,44
	— maksimālā maksa	140
— sīpoli, bumbuļsīpoli, sakneņi, bumbuļi (izņemot kartupeļu bumbuļus)	vienai kravai	
	— svarā līdz 200 kg	17,5
	— par katriem papildu 10 kg	0,16
	— maksimālā maksa	140
— sēklas, audu kultūras	vienai kravai	
	— svarā līdz 100 kg	7,5
	— par katriem papildu 10 kg	0,175
	— maksimālā maksa	140

		(EUR)
Pozīcija	Daudzums	Maksa
— citi stādāmie augi, kas nav minēti citur šajā tabulā	vienai kravai	
	— līdz 5 000 vienību	17,5
	— par katrām papildu 100 vienībām	0,18
— grieztie ziedi	vienai kravai	
	— līdz 20 000 vienību	17,5
	— par katrām papildu 1 000 vienībām	0,14
— zari ar lapām, skuju koku daļas (izņemot nocirstas Ziemassvētku egles)	vienai kravai	
	— svarā līdz 100 kg	17,5
	— par katriem papildu 100 kg	1,75
— nocirstas Ziemassvētku egles	vienai kravai	
	— līdz 1 000 vienību	17,5
	— par katrām papildu 100 vienībām	1,75
— augu lapas, piemēram lapu garšaugi, garšvielas un lapu dārzeni	vienai kravai	
	— svarā līdz 100 kg	17,5
	— par katriem papildu 10 kg	1,75
— augļi, dārzeni (izņemot lapu dārzeņus)	vienai kravai	
	— svarā līdz 25 000 kg	17,5
	— par katriem papildu 1 000 kg	0,7
— kartupeļu bumbuļi	vienai preču partijai	
	— svarā līdz 25 000 kg	52,5
	— par katriem papildu 25 000 kg	52,5
— koksne (izņemot mizu)	vienai kravai	
	— kuras tilpums nepārsniedz 100 m ³	17,5
	— papildus par katru m ³	0,175
— zeme un augsnes substrāts, koku miza	vienai kravai	
	— svarā līdz 25 000 kg	17,5
	— par katriem papildu 1 000 kg	0,7
— labība	vienai kravai	
	— svarā līdz 25 000 kg	17,5
	— par katriem papildu 1 000 kg	0,7
— citi augi vai augu produkti, kas nav minēti citur šajā tabulā	vienai kravai	
		700
	vienai kravai	17,5

Ja kravā ir ne tikai tie produkti, kas atbilst attiecīgā ievilkuma aprakstam, tās kravas daļas, kurās ir produkti, kas atbilst attiecīgā ievilkuma aprakstam (preču partija vai partijas) uzskatāmas par atsevišķu kravu.”

20. Ja kādā noteikumā, izņemot noteikumus, kas grozīti 1. līdz 18. punktā, ir iekļauta norāde “saskaņā ar 17. pantā izklāstīto procedūru” vai “saskaņā ar 18. pantā izklāstīto procedūru”, šīs norādes aizstāj ar norādi “saskaņā ar 18. panta 2. punktā izklāstīto procedūru”.

2. pants

Dalībvalstis līdz 2005. gada 1. janvārim pieņem un publicē noteikumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

Šos noteikumus dalībvalstis sāk piemērot no 2005. gada 1. janvāra.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

4. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2002. gada 28. novembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
M. FISCHER BOEL